

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Wystawa twórczości Teresy Puchowskiej-Sturlis

TITKA

8.12.2022 r. - 14.05.2023 r.

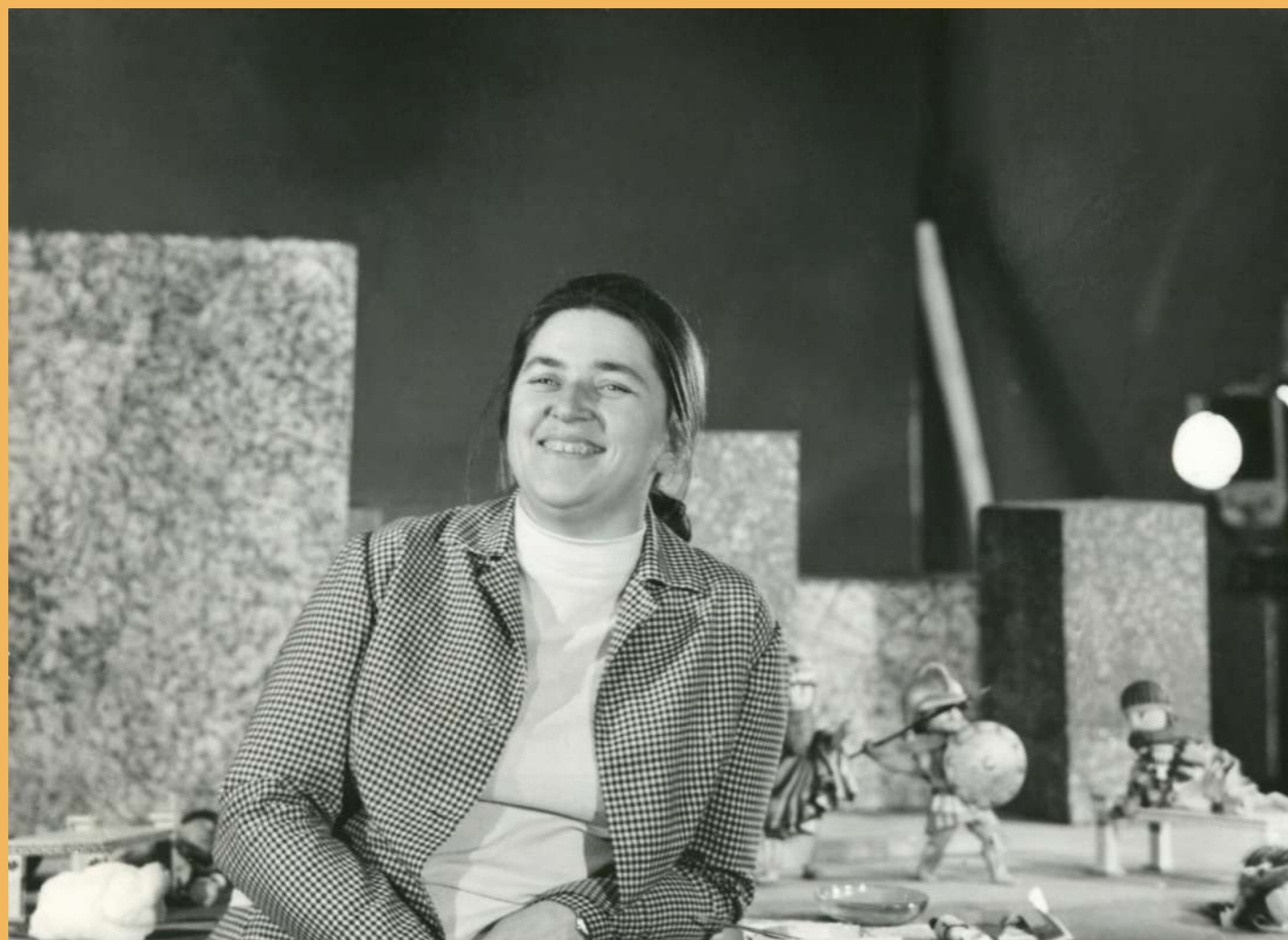
muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Spis treści

1. Teresa Puchowska-Sturlis - dla przyjaciół Titka.....	3
2. Współpraca z Edwardem Sturlisem.....	8
3. Autorski film Teresy Puchowskiej-Sturlis pt. „Leśny konkurs”.....	30
4. Ekspozycja Muzeum Dobranoczek w Rzeszowie.....	36
5. Test pamięci.....	45

Teresa Puchowska-Sturlis

dla przyjaciół Titka

Teresa Puchowska-Sturlis urodziła się 26 maja 1931 roku w Wilnie.

Jest absolwentką liceum plastycznego w Łodzi.

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

Sztuką filmową zajmowała się od 1952 roku. Swoją karierę związała ze Studiem Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi, w którym początkowo była zatrudniona jako grafik i dekorator, następnie jako asystent reżysera, a od roku 1980 jako samodzielny reżyser.

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Twórczyni pracowała przy realizacji wielu seriali animowanych, m.in.: „Przygody Misia Uszatka”, „Maurycy i Hawranek”, „Trzy Misie”, „Przygody Skrzatów”.

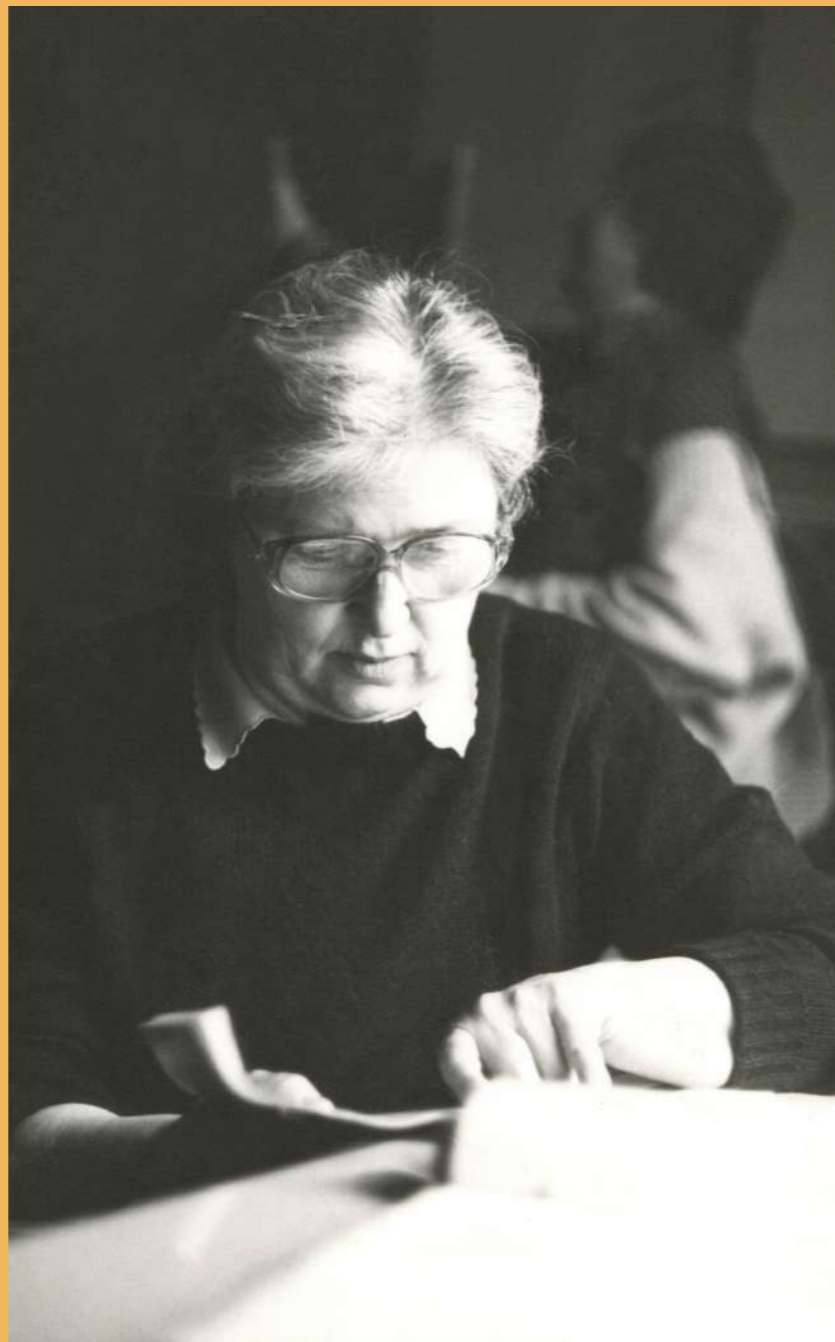
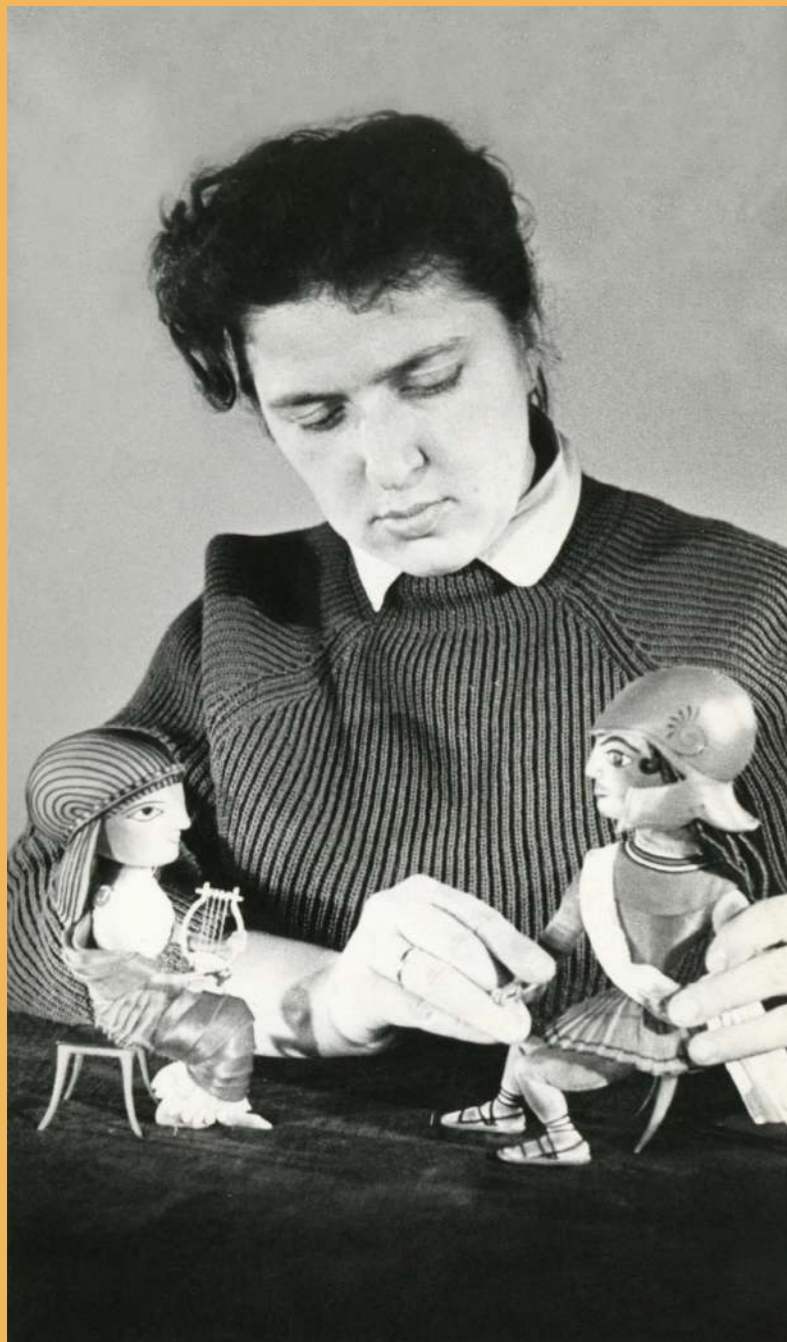
Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

W 1983 roku Teresa Puchowska-Sturlis otrzymała odznakę Zasłużony Działacz Kultury, a w roku 1986 została odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi. Członkini Stowarzyszenia Filmowców Polskich.

Współpraca z Edwardem Sturlisem

Teresa Puchowska-Sturlis była wieloletnią asystentką swojego męża Edwarda Sturlisa - wybitnego reżysera, kierownika artystycznego, nazywanego przez znajomych Edikiem.

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

Pracując u jego boku zajmowała się wykonywaniem dekoracji, tworzeniem lalek filmowych, a także realizacją zdjęć na planie filmowym.

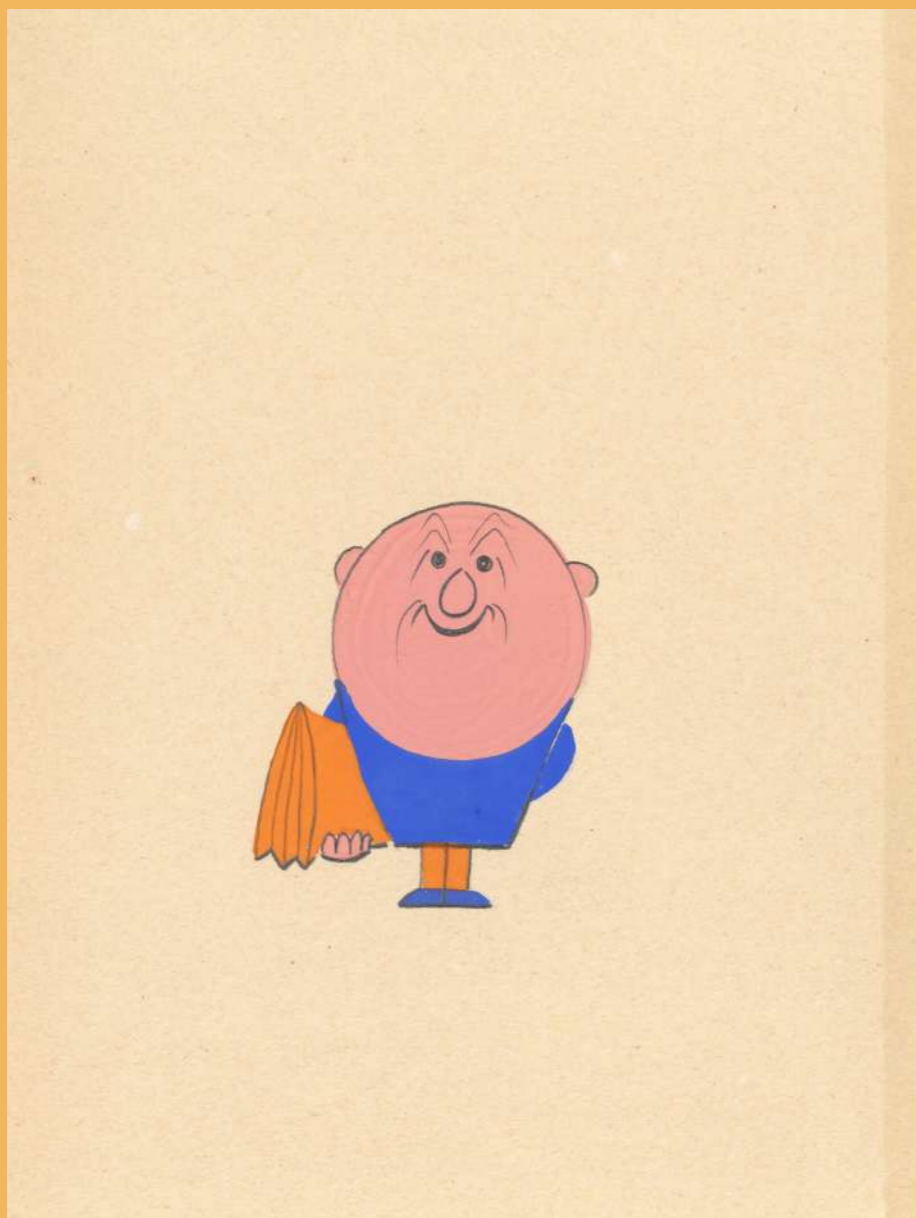
Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

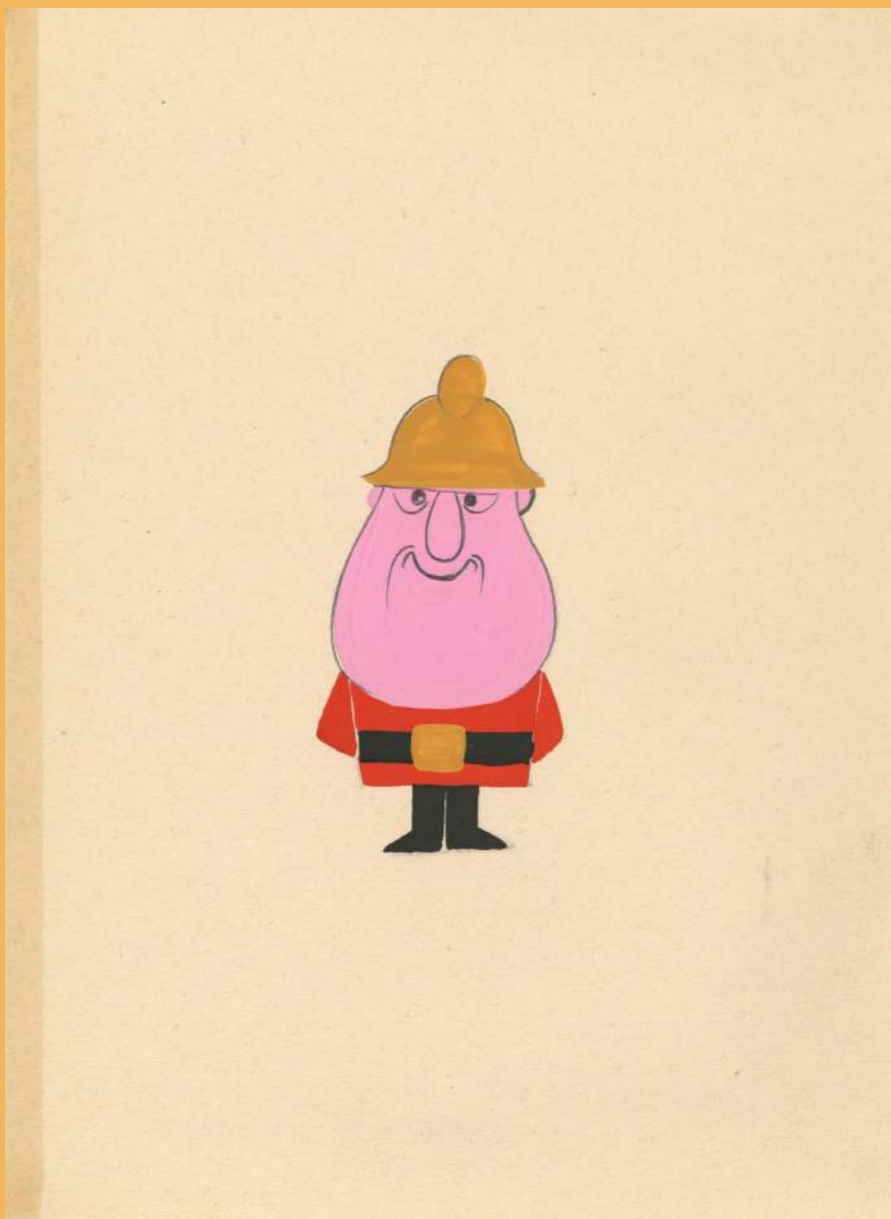

Projekty postaci
z filmu „Rzeka”
Reżyseria: Edward Sturlis
Asystent reżysera:
Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form
Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, 1972 r.

Dar artystki do kolekcji Muzeum Dobranocek w Rzeszowie

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Projekty postaci z filmu „Rzeka”

Reżyseria: Edward Sturlis

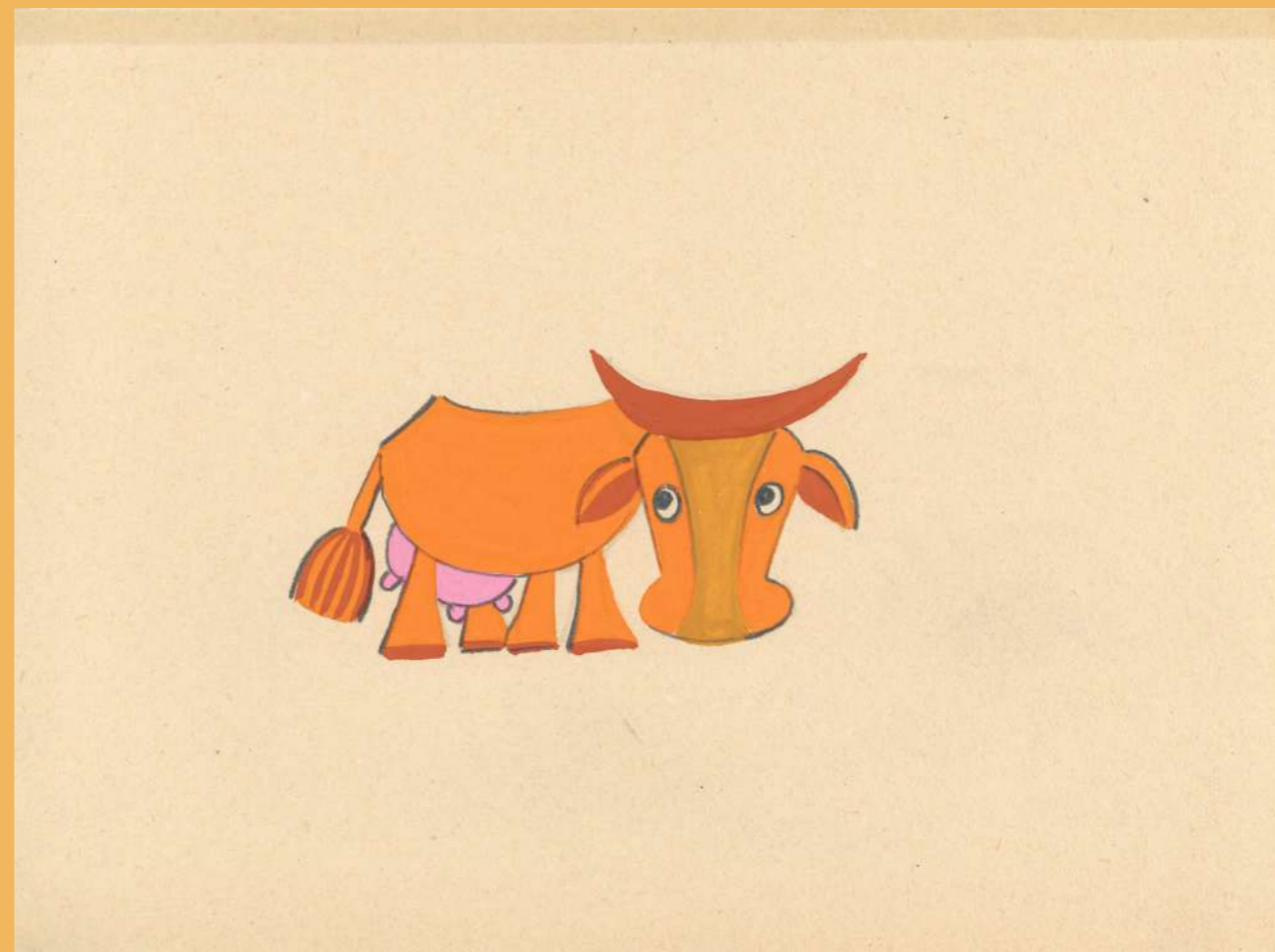
Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi

1972 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

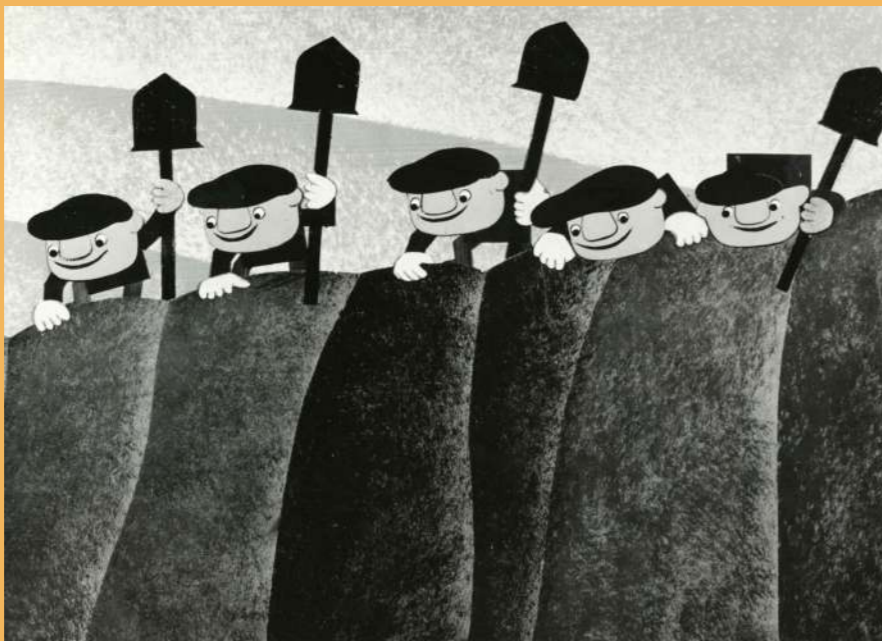
Projekty postaci z filmu „Rzeka”

Reżyseria: Edward Sturlis

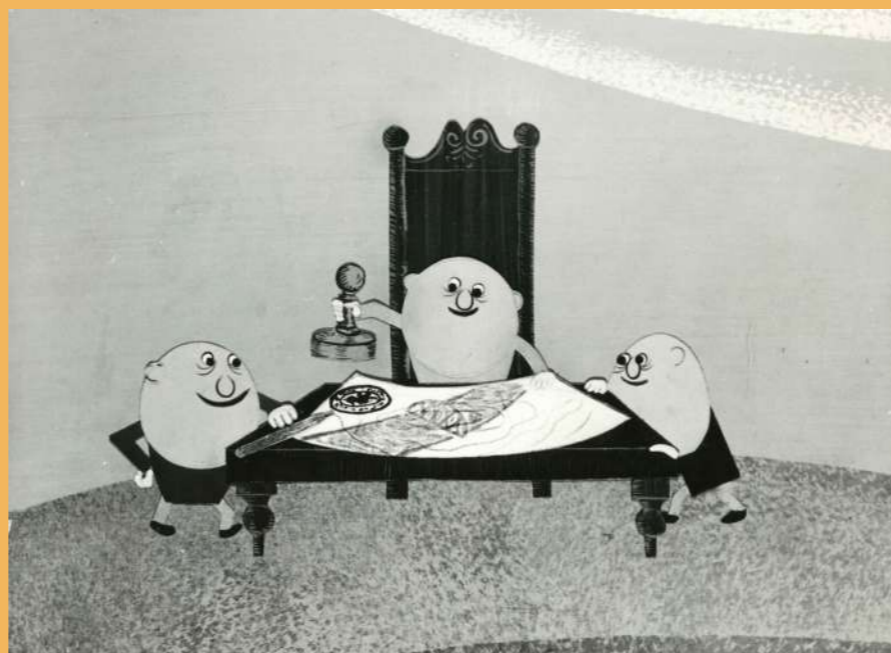
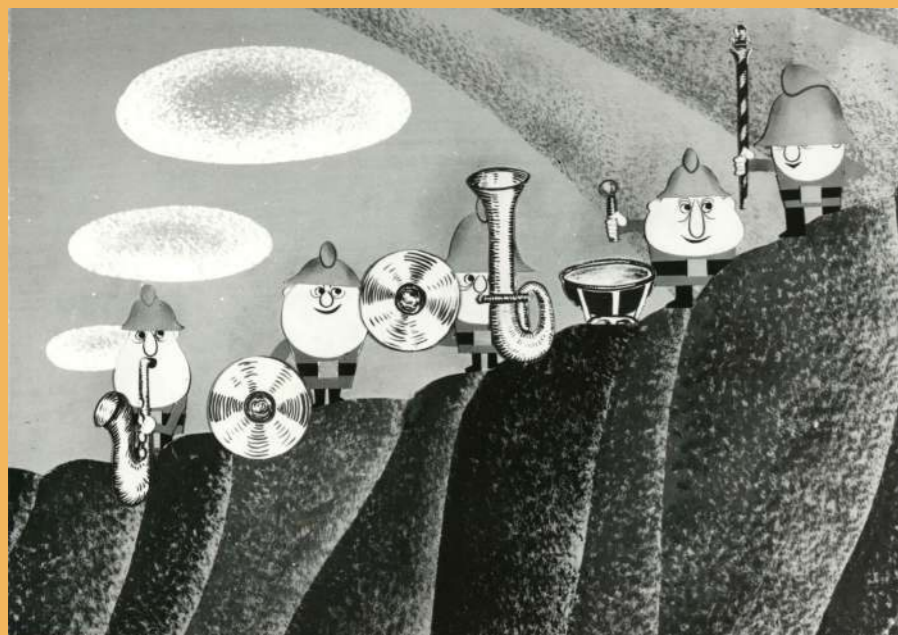
Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi

1972 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Fotografie
z filmu „Rzeka”
Reżyseria: Edward Sturlis
Asystent reżysera:
Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych
SE-MA-FOR w Łodzi
1972 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

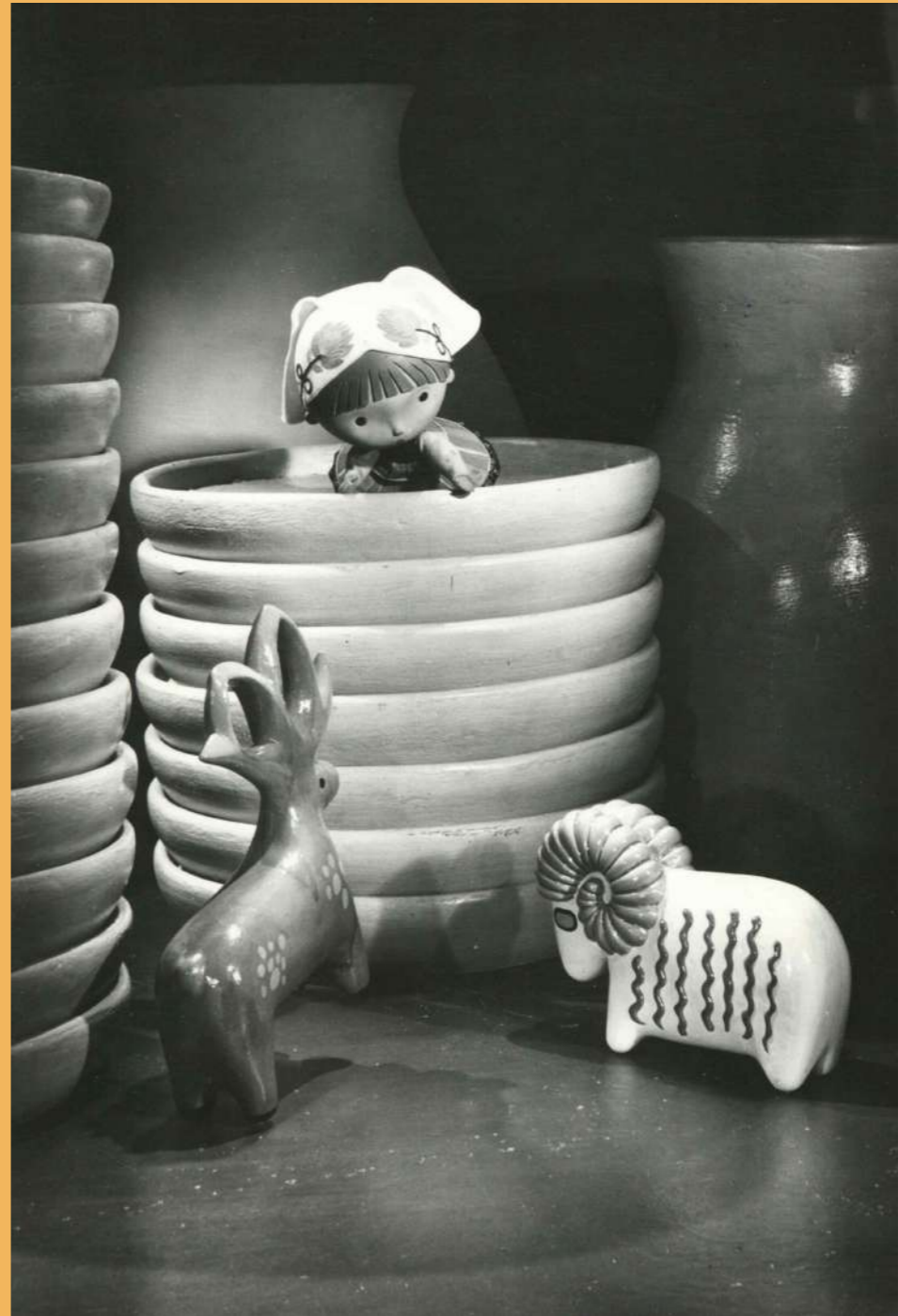

Lalki animacyjne z filmu „Wybryki w kredensie”
Reżyseria: Edward Sturlis
Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi
1964 r.

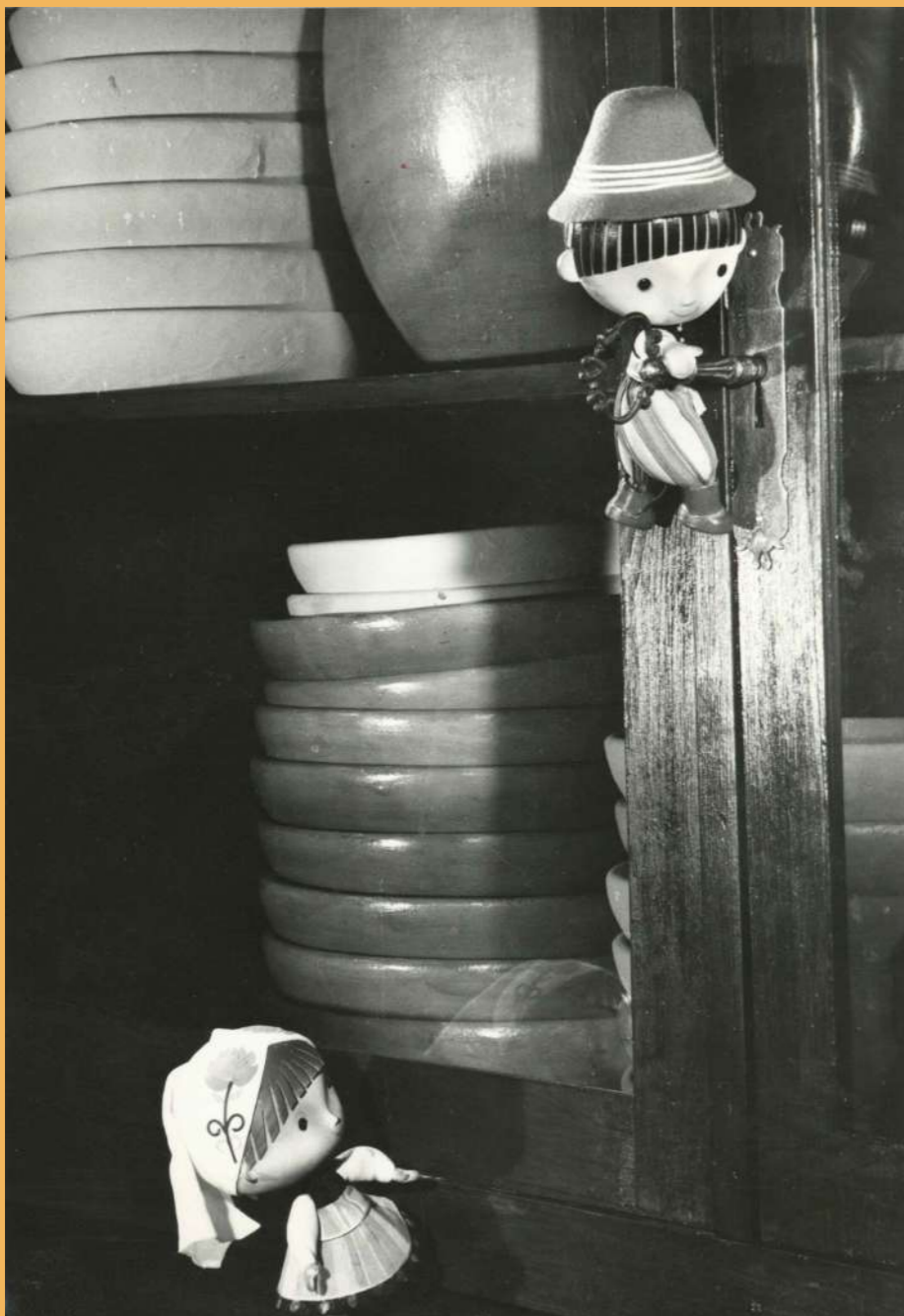
Zbiory Muzeum Dobranoczek w Rzeszowie

Fotografie z planu filmu „Wybryki w kredensie”
Reżyseria: Edward Sturlis
Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi
1964 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Fotografie z planu filmu „Wybryki w kredensie”

Reżyseria: Edward Sturlis

Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi

1964 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Fotografie z planu filmu „Imieniny Jacka”

Reżyseria: Edward Sturlis

Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi
1962 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

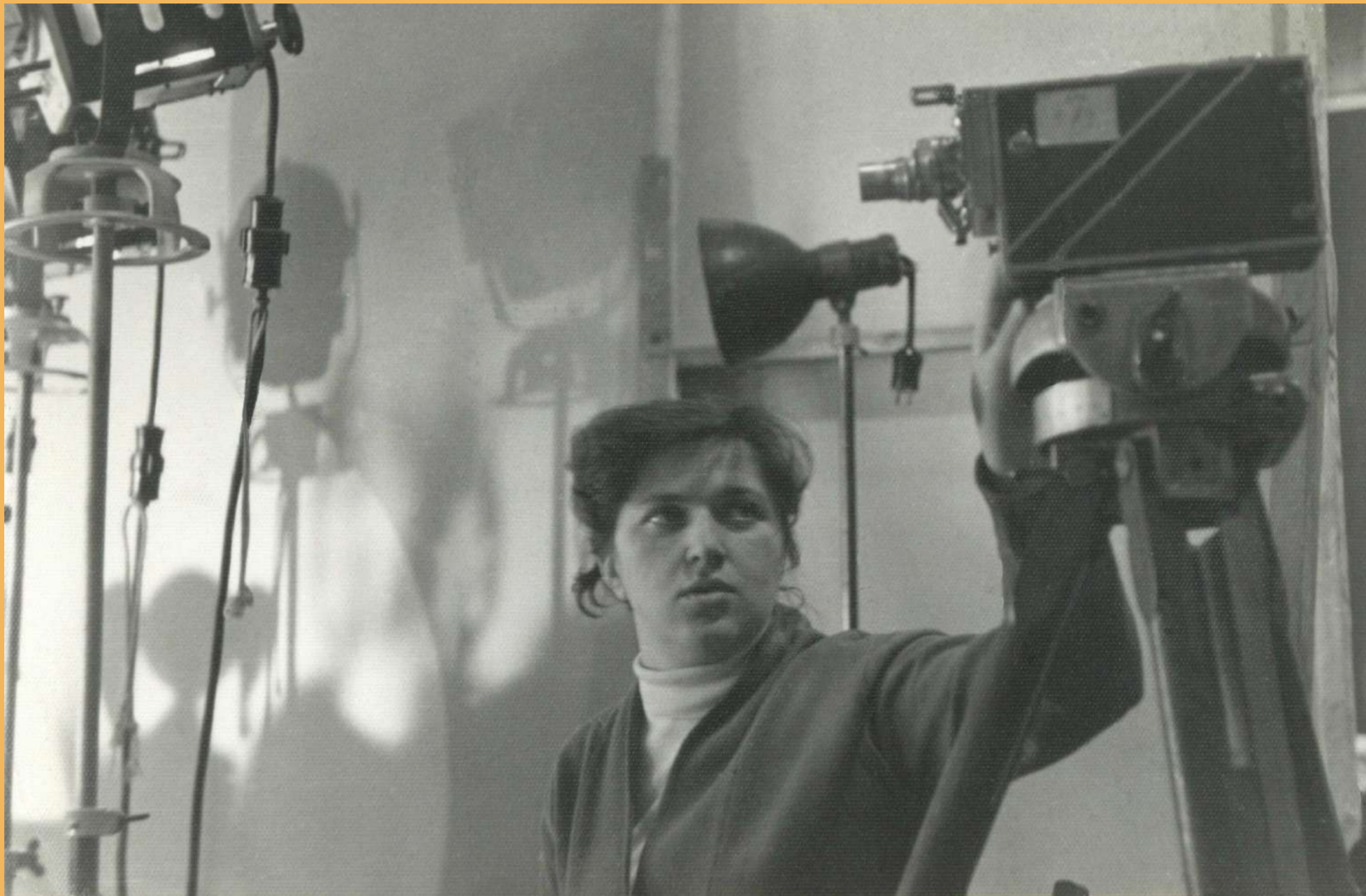

Lalki animacyjne z filmu „Kwartecik”

Reżyseria: Edward Sturlis

Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi
1965 r.

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

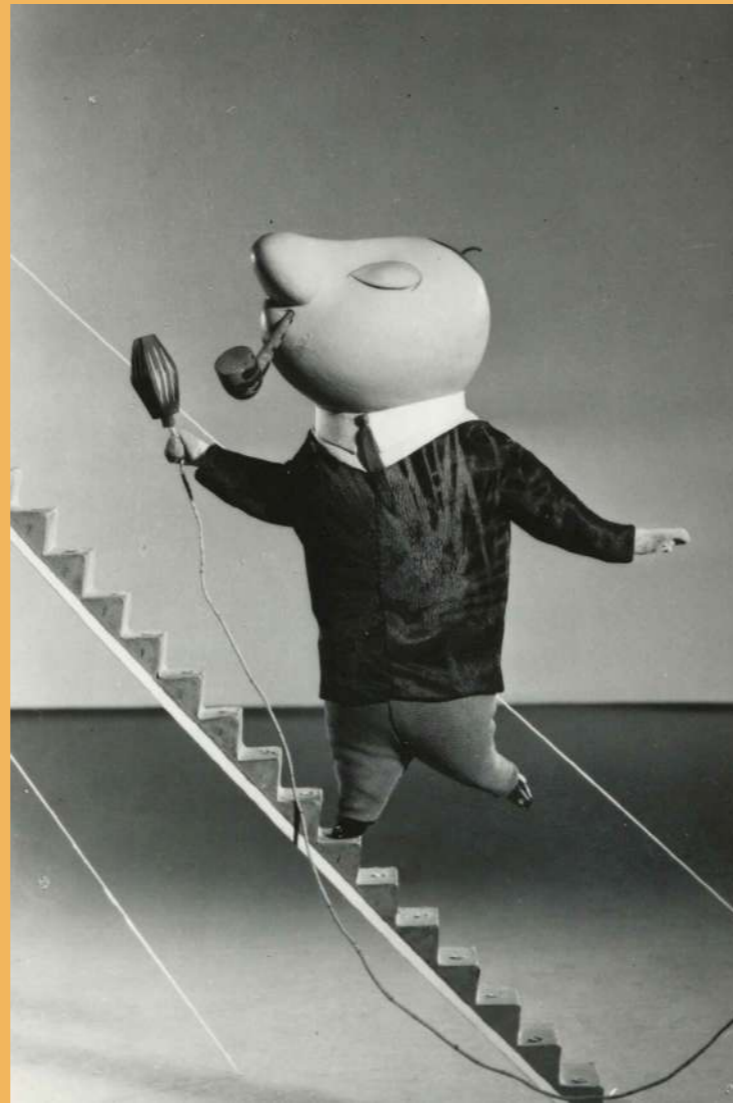
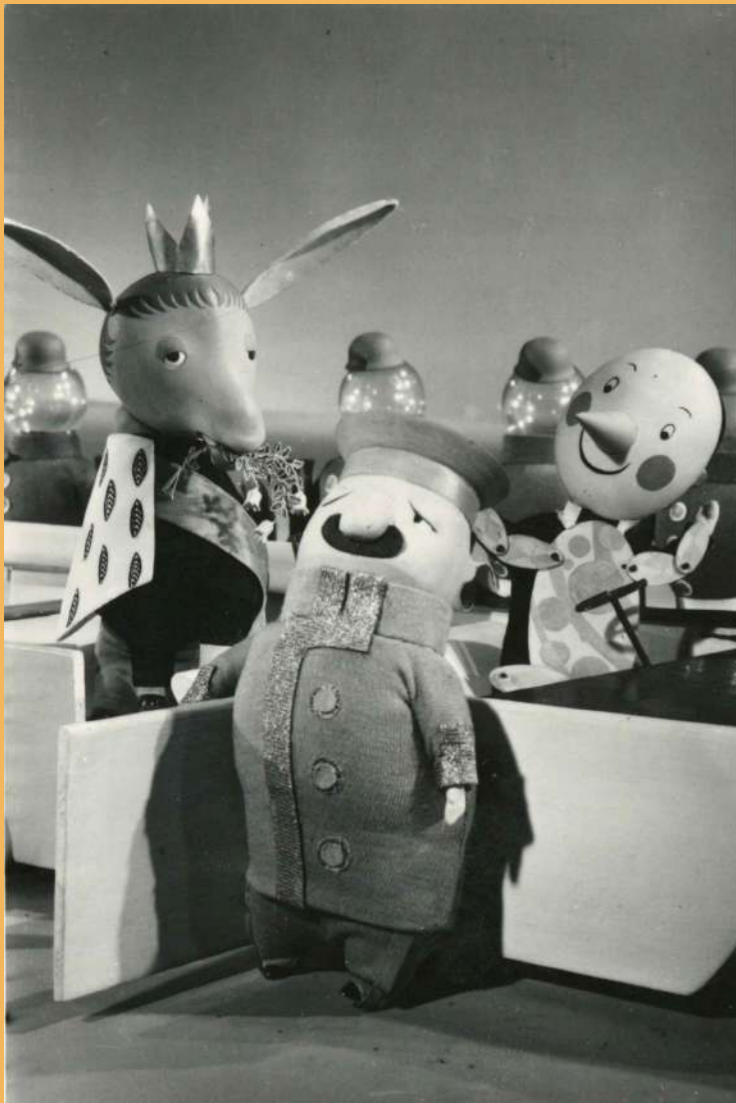
Praca w Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi
Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

Lalka animacyjna oraz fotografie z filmu „Czekając na króla”
Reżyseria: Edward Sturlis
Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, 1958 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Fotografie z filmu „Czekając na króla”

Reżyseria: Edward Sturlis

Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR

Łódź, 1958 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

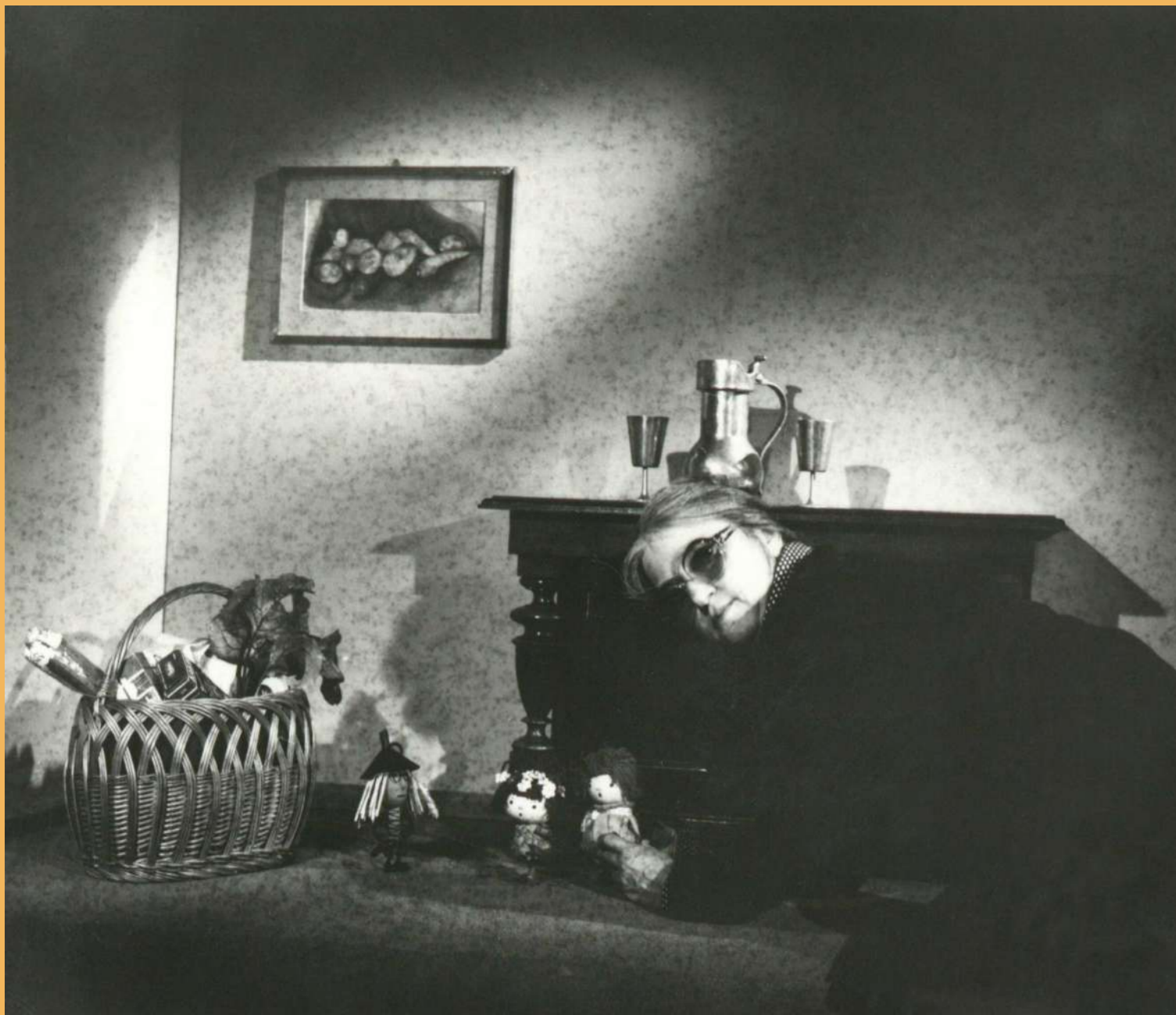
Lalki animacyjne z filmów (od lewej):
„Kto tu mieszka”, „Manguar”, „Mundur”,
„Rozbitek”, „Kidnaperzy”

Reżyseria: Edward Sturlis

Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR

Łódź, 1961 – 1970

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Seria filmów animowanych „Przygody skrzatów” opowiada o trzech pomysłowych skrzatach zamieszkujących strych starego domu.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

W poszukiwaniu ciekawych przygód skrzaty zwiedzają cały dom, figlując w łazience na umywalce, w kuchni na stole, w pokoju dziecięcym z zabawkami.

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Ponury

Łakomczuch

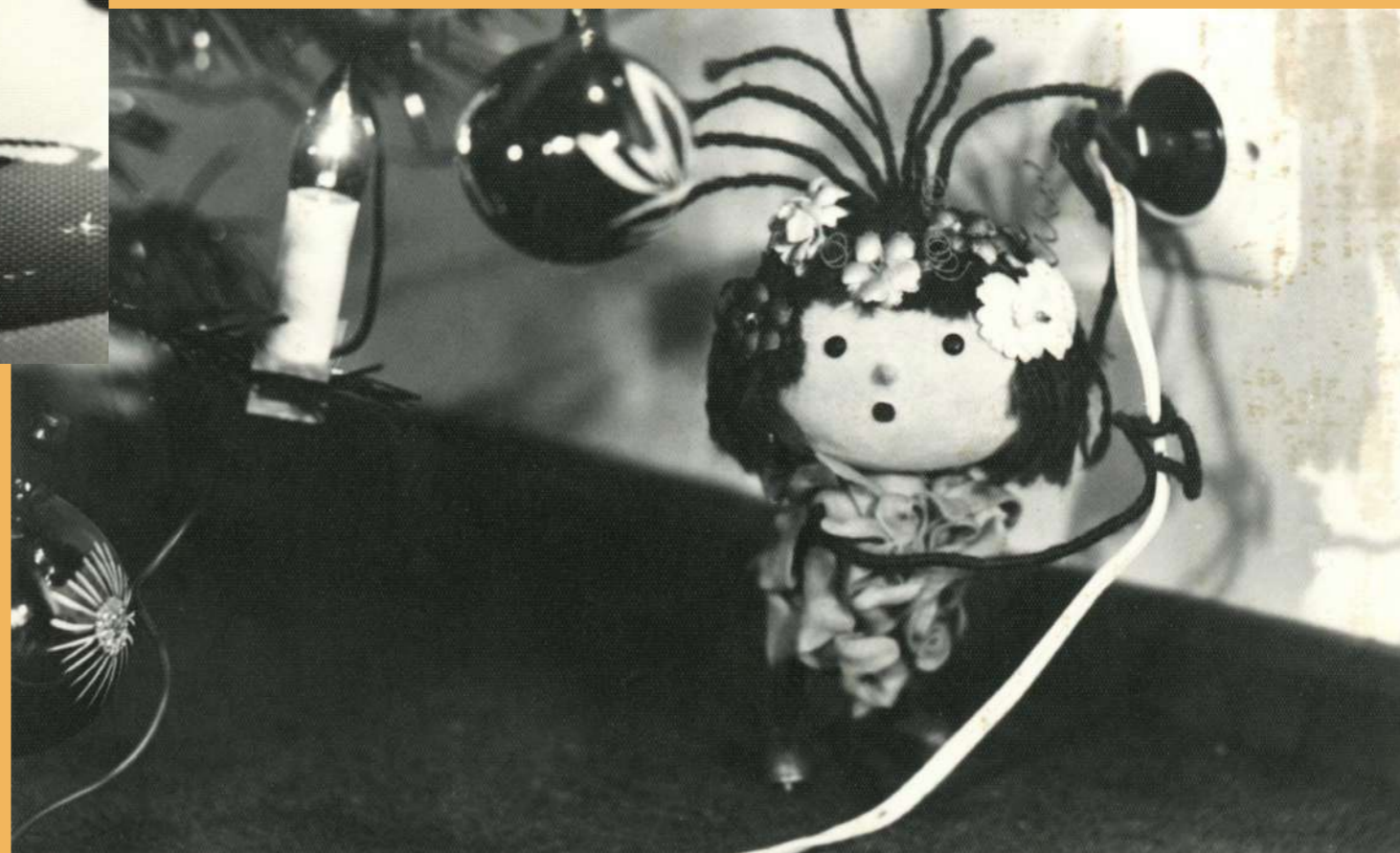
Wesołek

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

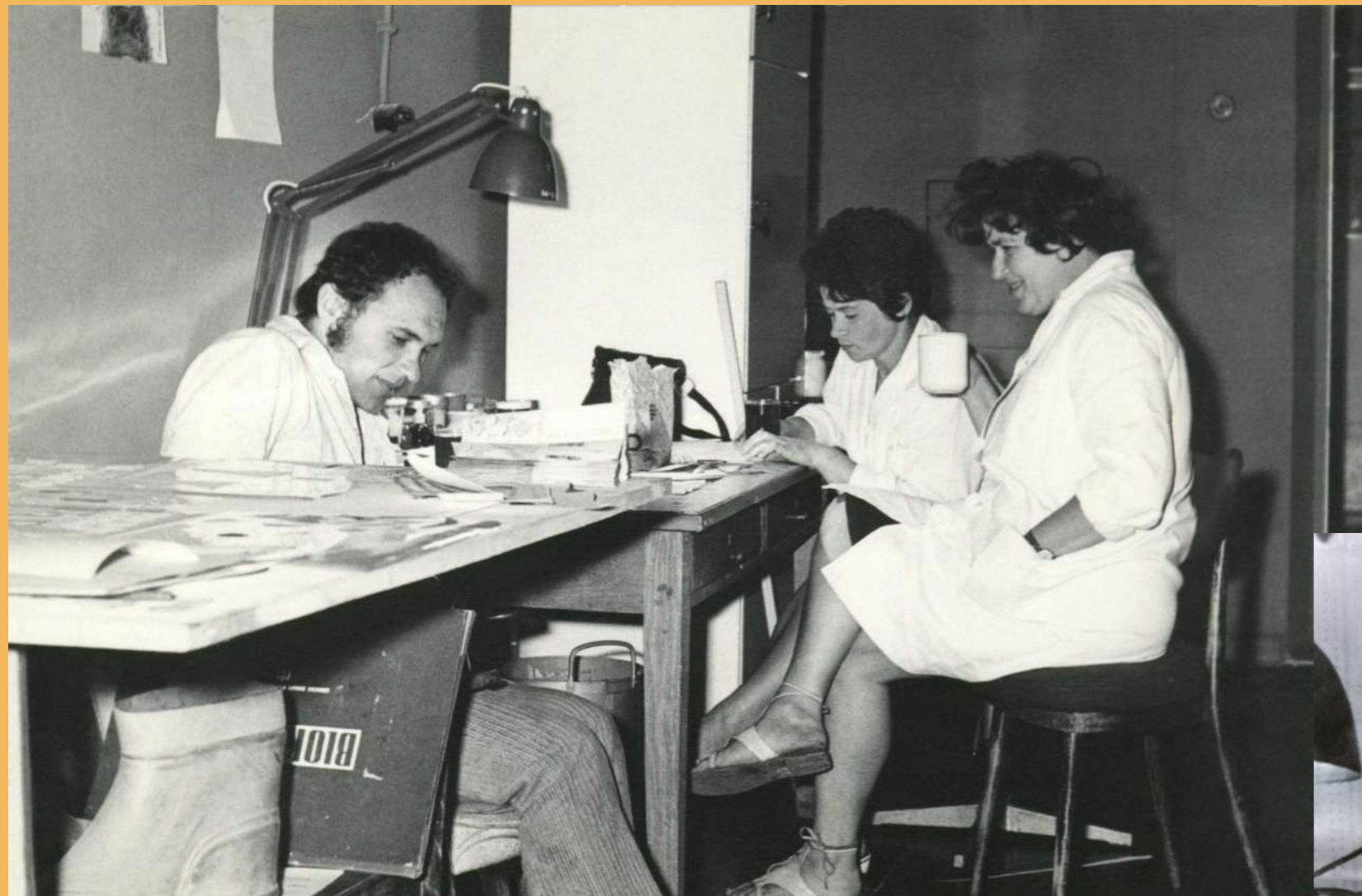
Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

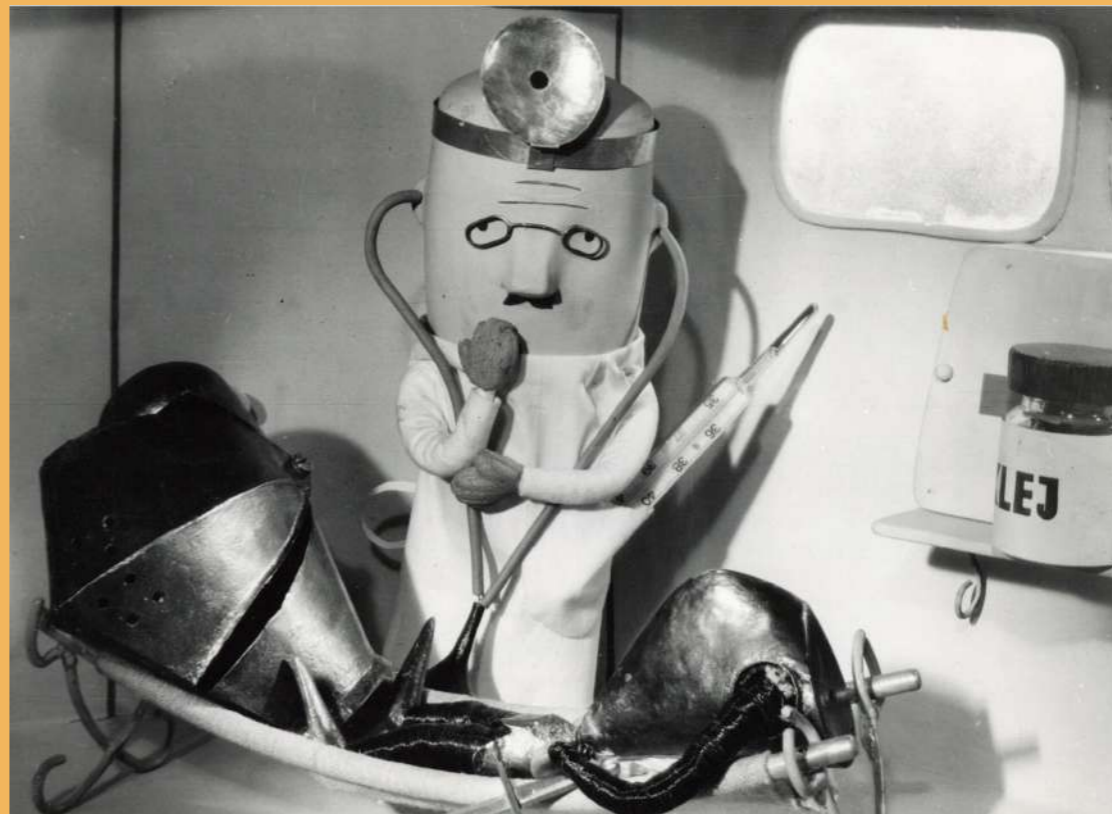
Z współpracownikami
w Studiu Małych Form Filmowych
SE-MA-FOR w Łodzi
Archiwum prywatne
Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

Przy pracy z montażystką Barbarą Sarnocińską
Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

Fotografie z filmu „Przygody Rycerza Ształawity”

Reżyseria: Edward Sturlis

Projekt plastyczny: Adam Kilian

Współpraca realizatorska: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Filmów Lalkowych

Tuszyn, 1956 r.

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Leśny konkurs

autorski film Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

W 1989 roku „Titka” zrealizowała autorski film pt. „Leśny konkurs”. Animacja opowiada historię bohaterów zamieszkujących las, w którym odbywa się konkurs śpiewu i tańca. Główną nagrodę - Kwiat Paproci - otrzymał Słowik.

Werkfotos z realizacji filmu „Leśny konkurs”

Reżyseria: Teresa Puchowska-Sturlis

Autor projektu postaci: Tomasz Puchowski

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR

Łódź, 1989 r.

Archiwum prywatne Teresy Puchowskiej-Sturlis

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Dla Teresy Puchowskiej-Sturlis bardzo istotnym elementem każdego filmu lalkowego była muzyka.

Utwory wykorzystane w filmie „Leśny konkurs” zostały skomponowane przez wybitnego polskiego kompozytora muzyki filmowej Jerzego „Dudusia” Matuszkiewicza.

Projekty postaci z filmu „Leśny konkurs”

Reżyseria: Teresa Puchowska-Sturlis

Autor projektu: Tomasz Puchowski

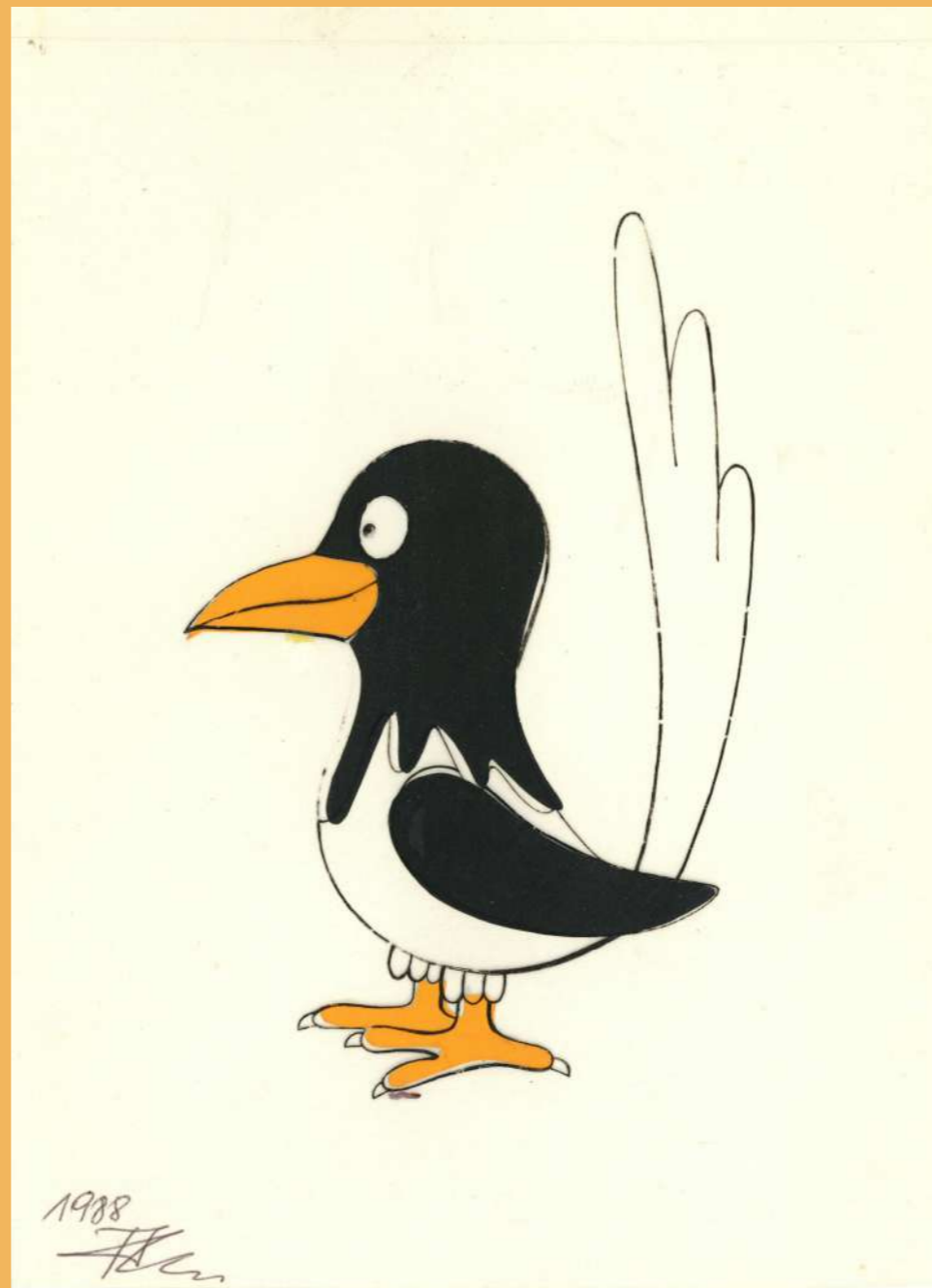
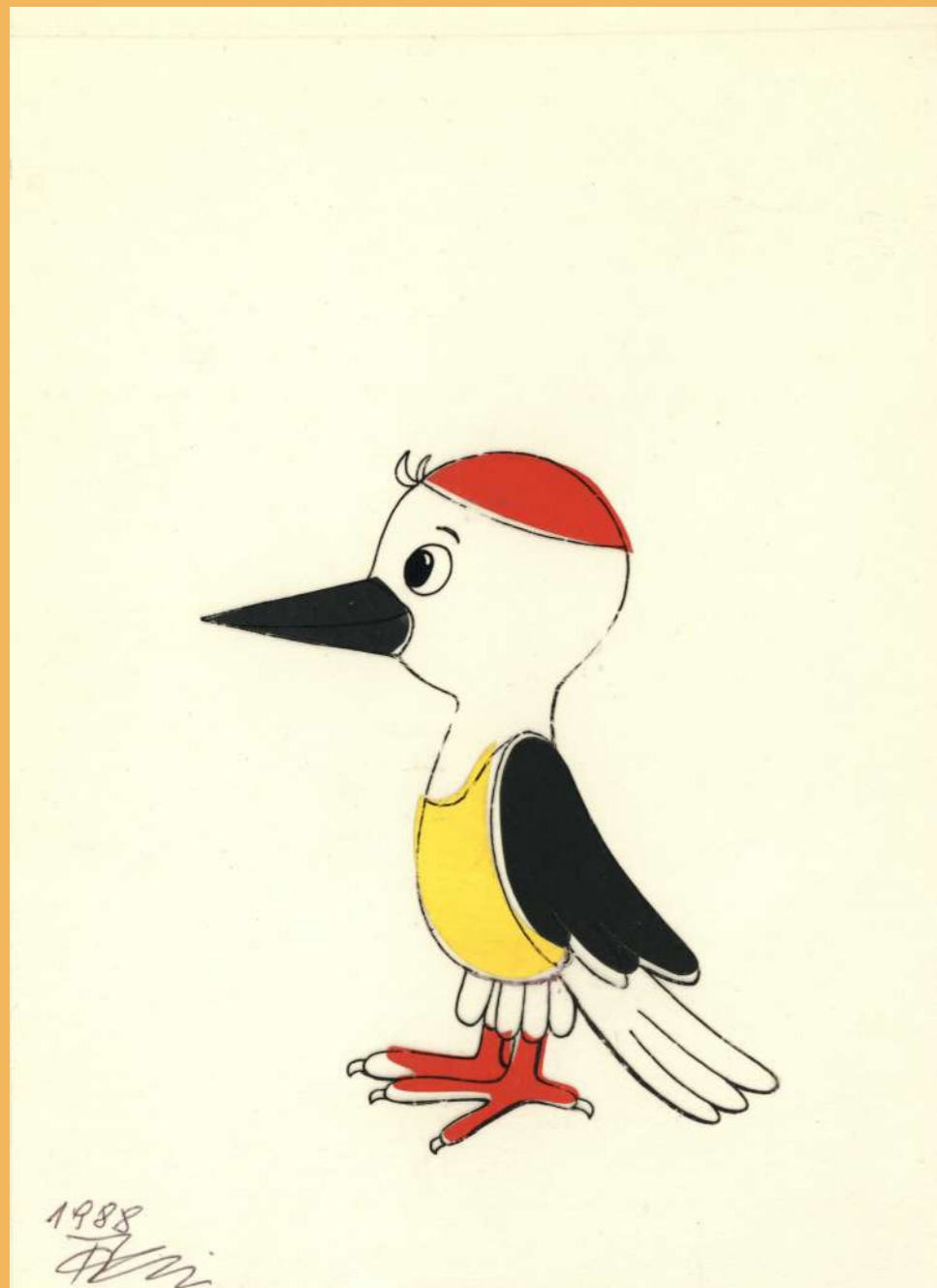
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR

Łódź, 1989 r.

Dar artystki do kolekcji Muzeum Dobranoczek w Rzeszowie

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Projekty postaci
z filmu „Leśny konkurs”

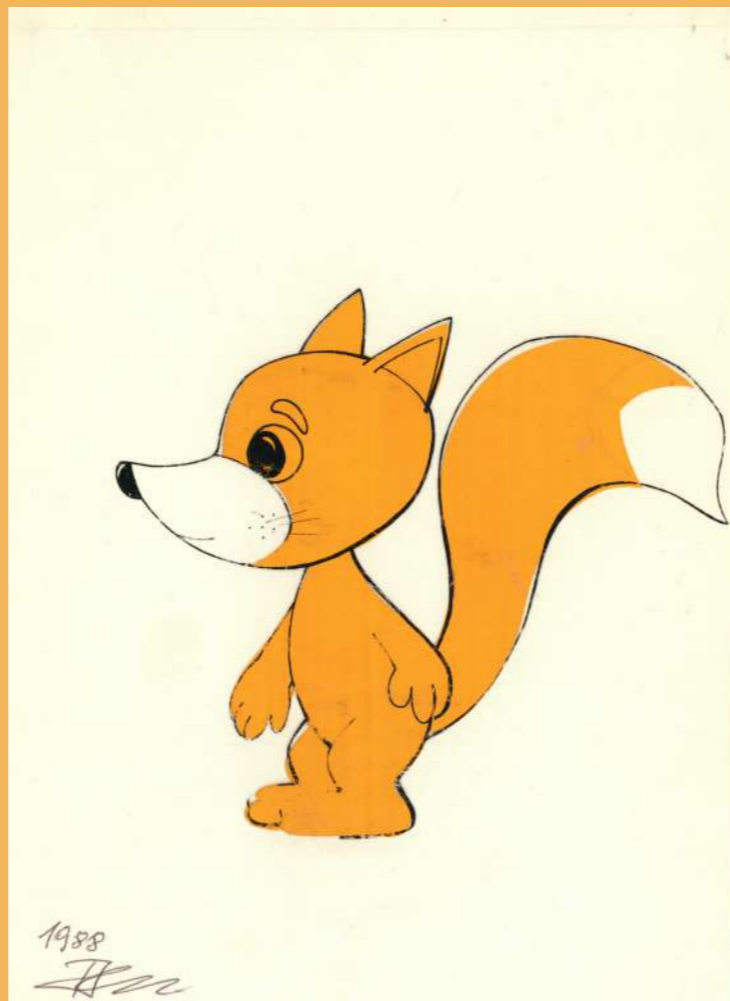
Reżyseria: Teresa
Puchowska-Sturlis

Autor projektów:
Tomasz Puchowski
Studio Małych Form
Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, 1989 r.

Dar artystki do kolekcji
Muzeum Dobranoczek w
Rzeszowie

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Projekty postaci z filmu „Leśny konkurs”

Reżyseria: Teresa Puchowska-Sturlis

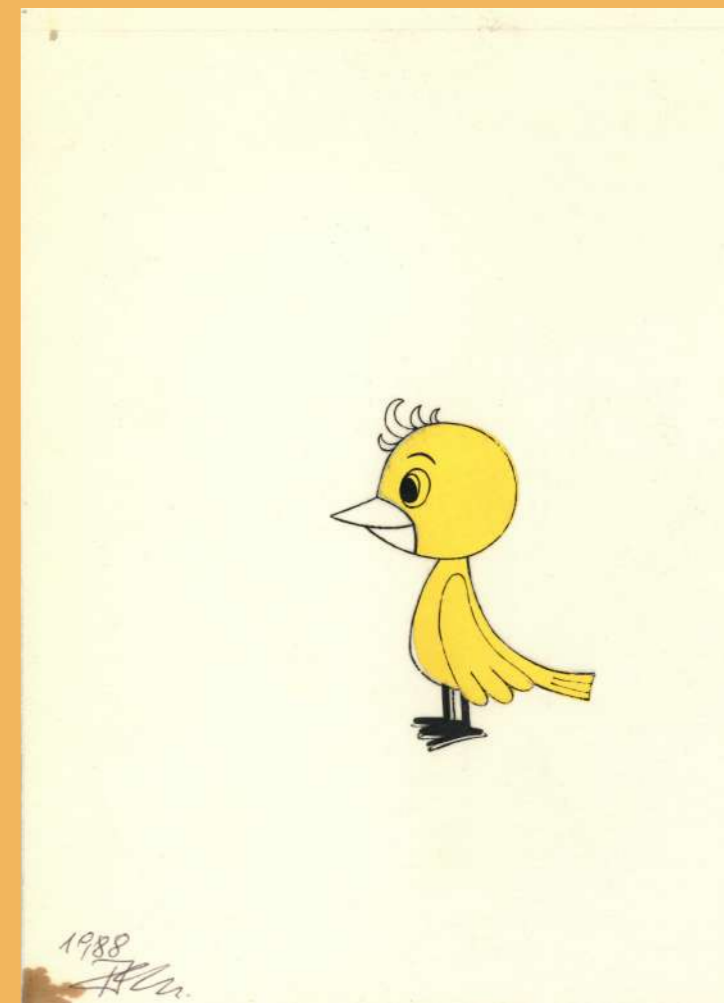
Autor projektów: Tomasz Puchowski

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR

Łódź, 1989 r.

Dar artystki do kolekcji

Muzeum Dobranoczek w Rzeszowie

15

Warszawa, dnia 1 lutego 1988

Uwagi o scenariuszu filmu rysunkowego pt. "LEŚNY KONKURS"

To nawet jest bardzo sympatyczne - bajeczka utrzymana w tonacji miłej i życzliwej dla świata zwierzęcego. I przy tym - nasyconie całej historii muzyką i piosenką, a więc coś w rodzaju musicalu czy też "ptasiej opery". Ale przecież - i tu muszę powtórzyć uwagi skierowane pod adresem scenariusza "Czarnoksiężnik" - wszystko opiera się na "ludzkich" dialogach i wielozwrotkowych tekstach piosenek. Nie ma właściwie próby stylizacji warstwy dźwiękowej. Czy słowik musi śpiewać jak na scenie, posługując się wierszowanym tekstem? Czy nie mogłoby to być słowicze wokaliza? I czy te ptaszki i zwierzątka nie mogłyby pewne sprawy objaśnić zachowaniem, mimiką, gestami, urywającymi dźwiękami? Czy koniecznie trzeba aż w tak silnym stopniu personifikować dialogi, piosenki? I uosłowić czas mentalność zwierząt?

Sumując - gdyby to był pomysł "małego" musicalu, z wygraniem warstwy dźwięku i melodii, z uproszczonymi reakcjami bohaterów ze świata zwierząt - mogłoby to dać przyjemny efekt filmowy. Natomiast to naśladowanie "ludzkiej" sceny teatralnej i operowej nie jest najszcześniejszym chwytem i przy tym niesie liczne utrudnienia realizatorskie.

Może autorka jeszcze raz opróczuje ten temat, tak by było więcej dziania się, ruchu, obrazu a mniej gadania i słów...

[Signature]
Jerzy Giżycki

12 - 1200
24
1440
2880

SCENOPIS
opisowy do filmu lalkowego
pt. "

1. Z rozjaśnienia pojawiają się napisy - zaciemnienie

2. Z rozjaśnienia pl.og. Les śpi. po chwili pojawiają się pierwsze promienie słońca. Obraz rozjaśnia się.

3. pl.śr. Wolny najazd kamery na śpiącego Iksa. Iks pochrapuje cichutko.

4. pl.śr. Najazd kamery do pl.peł. śpiącej Wiewiórki. Na nos Wiewiórki spada kropla rosy. Wiewiórka przewraca się na drugi bok, nakrywa się swoim puszystym ogonkiem.

5. pl.peł. Dwa Zające przytulone do siebie, mścznie śpią - uśmiechają się przez sen.

6. Zbliż. W kadrze "tajemniczy" Kwiat Paproci.

7. pl.peł. Sroka siedząca na konarze drzewa, obudziła się, wyprostowała skrzydła niespokojnie rozejrzała się to w prawo to w lewo.

8. pl.śr. *Dwa ptaki przelatują nad* Najazd kamery do pl.peł. śpiącej Wiewiórki

9. pl.peł. Z drzewa sfrunęła Sroka, podkoczyła do wejścia jakiejś norki. Zagląda do norki.

Prze synchron - as 15 sek

Nim się nowa bajka zacznie,
Nim się nowy sudaś dzień -
Leśne śpiochy muszą smacznie
Dośnić najpiękniejszy sen.

Co przyśniło się Iksowi?
Co Wiewiórce?..... co?
Kwiat Paproci, który słowik
Można w Świętojańską noc.

520
12480:24
120
48
8: 520 : 60
48

15
50
40
25

24 - 240 + 24
52
480
1200
48

[Handwritten mark]

Uwagi o scenariuszu oraz scenopis opisowy do filmu „Leśny konkurs”
Reżyseria:
Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR
1989 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

NAPISY
CZCZOWE

~~1~~

Z rozjaśnienia
pojawiają się napisy - zaciemnienie napisy

~~2~~

Z rozjaśnienia
Pl.og.
Las śpi. po chwili pojawiają się
pierwsze promienie słońca.
Obraz rozjaśnia się.

Nim się nowa bajka zacznie,
Nim się nowy zbudzi dzień -
Leśne śpiochy muszą smacznie
Dośnić najpiękniejszy sen.

~~3~~

Pl.ér.
Wolny najszd kamery na śpiącego
Lisa. Lis pochrapuje cichutko.
Co przysnuło się lisowi...

4

Pl.ér.
Najszd kamery do pl.peł. śpiącej
Wiewiórki. Na nos Wiewiórki spada
kropla rosy. Wiewiórka przewraca
się na drugi bok, nakrywa się
swoim puszystym ogonkiem.

~~Co przysnuło się lisowi?
Co Wiewiórce?....., co?
Kwiat Paproci, który zловіć
Można w Świętojańską noc.~~

5+6

Pl.peł.
Dwa Zające przytulone do siebie,
smacznie śpią - (uśmiechają się
przez sen.)

~~6~~

Zbliż
W kadrze "tajemniczy"
Kwiat Paproci.

Scenopis obrazkowy do filmu „Leśny konkurs“
Reżyseria: Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, 1989 rok

Muzeum Dobranocek w Rzeszowie

ekspozycja

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

Lalki animacyjne Miś Uszatek oraz Zajaczek
Zbiory prywatne Barbary Sarnocińskiej
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, lata 80. XX wieku

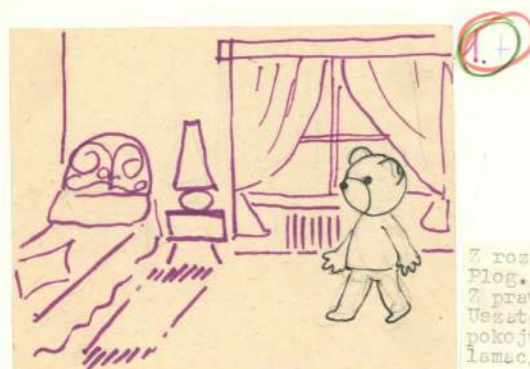

Scenopis obrazkowy z serii „Przygody Misia Uszatka”
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, lata 80. XX wieku

Dar Artystki do zbiorów Muzeum Dobranocek w Rzeszowie

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

Z rozjaśnienia
Plog.
Z prawej strony kadru wchodzi
Uszatek. Zatrzymuje się na środku
pokoju. Składa ręce jak do dek-
lamacji.

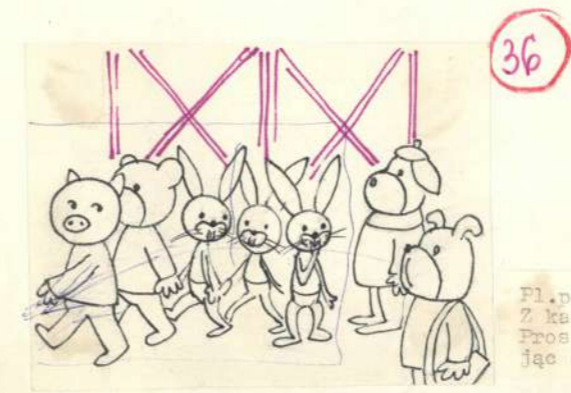

Pl.śr.
Uszatek kłania się/dzieciom/
i zaczyna śpiewać.
Na dobranoc, Dobry wieczór,
Miś pluszowy śpiewa wam...

Pl.amer.
Majster mówi:
...A teraz zmykajcie!

*Szeweł na niego gromadzą
z jednoczesnym odparciem*

Pl.peł.
Z kadru zaczynają wychodzić-
Prosiaczek, Uszatek, a w końcu ociąga-
jąc się - Zając i króliki.

Scenopis obrazkowy do odc. „Zatrzask”

z serii „Przygody Misia Uszatka”

Opracowanie: Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR

Łódź, lata 80. XX wieku

Dar Artystki do zbiorów Muzeum Dobranocek

w Rzeszowie

Ilustracje książkowe „Miś Uszatek”
Autor: Zbigniew Rychlicki
Własność: Alicja Ungeheuer-Gołąb

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Lalka animacyjna z filmu „Dowcipy z brodą”
Reżyseria: Edward Sturlis
Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, 1973 r.

Reżyserka jest jedną z największych donatorek Muzeum Dobranoczek w Rzeszowie. Podarowała do zbiorów liczne eksponaty: oryginalne lalki filmowe, projekty postaci, scenopisy obrazkowe z seriali „Przygody Misia Uszatka”, „Maurycy i Hawranek”, „Trzy Misie” oraz kilkadziesiąt fotosów z planów filmowych animacji zrealizowanych w Studiu SE-MA-FOR w Łodzi.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

MALOWANKI SKRZATÓW
scenariusz z serii "Przygody skrzatów"

Stają ramę serii stanowi piosenka śpiewana przez skrzaty na strychu. Po opuszczeniu strychu Łakomczuch trafia do dziwnie urządzonego pokoju. Wisi w nim dużo obrazów, inne stoją oparte o ścianę, w kącie widać fragment niedokończonej rzeźby. Jednym skowem jest to pracownia artysty plastyka. Na sztalugach tkwi jakiś niedokończony pejzaż a w centralnej części pomieszczenia znajduje się stół wypełniony różnymi farbami, pędzlami, szpachelkami itp. Stoi na nim również niewielki blejtram, z szarysowanym zaledwie szkicem martwej natury. Ten stół właśnie będzie głównym miejscem akcji.

Łakomczuch jak zwykle wążąc w poszukiwaniu czegoś smacznego wdrapuje się na stół. Spotyka go jednak rozczarowanie. Krążki akwarel są niejadalne, choć przypominają pralinki, z tubek zamiast smakowitej pasty tryska niejadalna farba, a wachając buteleczkę z terpentyną skrzat dostaje niezłego zawrotu głowy. Zataczając się trafia na "coś", co przykryte jest białą serwetką. Maca ostrożnie, wacha przez serwetkę i nagle podskakuje z radości. Uchyła serwetkę - taki to smakowite, najprawdziwsze owoce. Właśnie nadchodzą dwa pozostałe skrzaty, które wybrały się na poszukiwanie Łakomczucha. Ten więc niewiele myśląc daje murka pod serwetkę, aby w spokoju zająć się konsumpcją. Ponury i Wesołek rozglądają się bacznie dookoła. Łakomczucha nigdzie ani śladu. I dopiero kiedy Ponury spogląda przypadkowo na blejtram ze szkicem martwej natury, coś zaczyna świtać mu w głowie. Przecież ten talerz przykryty serwetką identyczny, jak na szkicu... a na szkicu z kolei same smakołyki, więc pod serwetką pewnie też. Gdzie w takim razie może być Łakomczuch? Ponury szepcze coś Wesołkowi na ucho i obaj już wiedzą, tym bardziej, że pod serwetką coś się poruszyło i słychać mlaskanie. Wesołek podkłada się na palcach i ściąga gwałtownie zasłonę. Ukazują się zaskoczony Łakomczuch kończący właśnie spożywanie pięknej gruchy z czubka piramidy. Skrzaty przeganiają chciwego braciszka, a Ponury bierze w rękę pędzel i z poważną miną zabiera się do malowania niedokończonego obrazu. Najpierw usuwa ze szkicu gruszkę /przez zamalowanie białym kolorem/, którą zjadł Łakomczuch. Potem niby wytrawny malarz "bada" pędzlem perspektywę, dobiera kolory i maluje... Kiedy kolejny raz wychyla się zza blejtramu, żeby spojrzeć na model... wprost baranieje ze zdumienia. Jabłko z lewej strony, jeszcze przed chwilą całe i rumiane jest w tej chwili marnym opryskiem. Łakomczuch zaś siedzi obok z niewinną miną i udaje, że go to wszystko nie dotyczy. Ponury sły nie na żarty tupie nogą i przegania Łakomczucha. Wraca do malowania usuwając z obrazu nieistniejące już jabłko

+ Malowanki skrzatów

1. Pl. pol.	Z rozjaśnienia pojawia się wewnątrz strychu, pełne starych rupieci. Na pierwszym planie but oficerski. Odjeżdż do pl. og. strychu.	
2. Pl. pol.	Na przekłanianiu pojawia się plansza Studio przez plansze tytułowa filmu. Tytuł filmu znika, wolny najazd na najazd na stary kapelus, kwiatki poruszyły się i ukazała się uśmiechnięta główka Skrzata - Wesołka. Wesołek rozglądał się wokół.	38/10
3. Pl. pol.	Wesołek rozgląda się, patrzy w górę.	2/15
4. Zbliż.	Konert porusza się po strychu, ukaszając stare rupiecie.	1/0
5. Pl. pol.	Wesołek wyłazi z kapelusza, gwizda.	3/21
6. Pl. fr.	Wesołek przy bucie oficerskim, po chwili but upada. Szybki najazd na ledzący but, z którego wyłazi Skrzat - Ponury. Ponury rozgląda się.	5/5
7. Pl. pol.	Wesołek kłania się Ponuremu.	1/19
8. Pl. fr.	Ponury wyłazi z buta i podchodzi do Wesołka. Wesołek pokazuje coś Ponuremu.	6/5
9. Pl. pol.	Ponury i Wesołek podchodzą do starego garnka ze smaczkami.	6/6
10. Pl. pol.	Ponury puka w garnek.	4/0
11. Zbliż.	Z garnka wyłazi Skrzat - Łakomczuch. Łakomczuch wyskakuje z garnka.	5/22
12. Pl. fr.	Z garnka wyskakuje Łakomczuch, czeka już na niego Ponury i Wesołek. Cała trójka coś szepce do siebie. Wesołek wybiega z kadru, po chwili przetoczona przez kadr bobem, sam wybiega z kadru na bębniaku. Łakomczuch i Ponury przyglądają się.	9/15
13. Pl. pol.	Łakomczuch i Ponury patrzą.	2/9
14. Pl. pol.	Wesołek gra na bębniaku.	3/6
15. Pl. pol.	Wesołek gra na bębniaku.	1/0
16. Pl. pol.	Łakomczuch gra na fajerce.	2/3
17. Pl. pol.	Ponury gra na grzechotkach i zaczyna śpiewać.	10/9

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Scenopis opisowy
z serii „Przygody skrzatów”
Reżyseria:
Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form
Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, 1975 – 1982

Skrzaty w Zazience
scenariusz filmu lalkowego z serii "Przygody skrzatów"

W filmie wykorzystana zostanie roma nakręcona na użytek poprzednich filmów z serii. Początkowa, z piosenką skrzatów i opuszczeniem przez nie strychu, oraz końcowa obrazująca powrót na strych po przygodach w Zazience.

Skrzat Łakomsuch, po opuszczeniu strychu buszuje po korytarzu. Wyraźnie szuka czegoś do zjedzenia. Zatrzymuje się przed drzwiami do kuchni i Łakomie podciąga nos. Drzwi do kuchni są jednak zamknięte i Łakomsuch, mimo wysiłków nie może ich otworzyć. Pozostaje więc znaleźć coś na korytarzu. W rogu stoi torba z zakupami. Łakomsuch sacza rękę i biera się za badanie jej zawartości. Na wierzchu sterczy jakaś zielona nad. Do niczego! Skrzat nurkuje w głąb torby i po chwili wyznania się z... ziemniakiem. Też się tego nie da zjeść - Łakomsuch kręci nosem. Szarpie więc za brzeg torby. Z oszczędności wykania się jakaś papierowa torzebka. Łakomsuch otwiera ją i rżnie w środku. Słychać kichanie i po chwili z torbki wykania się Łakomsuch, cały upaprzany mąką. Minę ma nieszczęśliwą i kichając, pokaskując wlecze się w kierunku niskiej szafki pod wieszakiem. W szafce są jednak same buty. Ale... jest również jakieś pokryszkujące pudełko. Łakomsuch bez wahania otwiera je i próbuje zawartości. Tfu! paskudstwo! Nie tylko nie można tej brązowej pasty do butów zjeść, ale na dodatek Łakomsuch upaprał się od stóp do głów. Warto by się umyć. Brudny Łakomsuch oszkapie do Zazienki zostawiając na podłodze brązowe ślady. W Zazience, obok umywalki stoi toaletka, na niej lustro i rozmaite przybory toaletowe. Łakomsuch przegląda się w lustro, usiłując ręką zetrzeć ślady pasty, nic z tego jednak nie wychodzi. Krzywiąc się i parszając skrzat włazi do umywalki. Zatyka korkiem spust i odkręca kran z zimną wodą, oszczępczony niebieską obwódką. Umywalka napełnia się wodą...

Tymczasem dwa pozostałe skrzaty stwierdziwszy nieobecność braciśzka wyruszają na jego poszukiwanie. Wkrótce natrafiają na pierwsze ślady. Rozzerwana torbka z mąką, a dalej cieniutkie białe pasemko znaczą trop Łakomsucha. Pomury sgrzyta ze złości zębami, Wesołek zaśmiewa się cichutko i wędrują dalej. Dalej jest oczywiście szafka na buty. Pamięć w niej niezły bałagan. Wesołek nurkuje w rozmaite buty w poszukiwaniu Łakomsucha, a Pomury rozgląda się uważnie dokoła. I znajduje... brązowe ślady butów Łakomsucha zostawione na podłodze. Ślady wiodą do Zazienki. Więc to tam jest uciekinier! Oba bracia zatrzymują się

przed drzwiami...

W Zazience Łakomsuch ma już prawie pełną umywalkę wodę. Zakręca kran i próbuje nogą temperaturę wody. Uff! zimna! Trzeba dolać gorącej. Skrzat próbuje dosięgnąć kurka z czerwoną obwódką. Nie dostaje, więc wspina się na mydelniczkę z mydłem. Nagle... śliska się na mydle, wykonuje kilka zabawnych piruetów i chlapię w wodę. Majta się w niej rozpaczliwie i wzywa pomocy!

Nadsłuchujący pod drzwiami Zazienki Wesołek i Pomury są już na terasce - Łakomsuch jest tam i na dodatek znajduje się w opałach. Czas wyczołgać do akcji. Wpadają do środka, wdrapują się na umywalkę. Spostzegają Brudnego Łakomsucha i nie bacząc na powagę sytuacji wybuchają śmiechem. Łakomsuch wyciąga błagalnie ręce, ale Pomury jest nieubłagany. Najpierw się umyje - pokasuje na migi i wstupa do umywalki rydło. W wodzie robi się powoli pianą mydlana i Łakomsuch z niechęcią rozpoczyna mycie. Tymczasem Wesołek konsystując z zamieszania ucieka z umywalki i udaje się na toaletkę. Ogląda się w lustro, stroi zabawne miny. Spostzega prsybory kosmetyczne leżące obok i postanawia zrobić z nich użytek. Maluje się szminką, robi sobie grube brwi pędzelnikiem, otwiera puderniczkę i pudruje się puszkiem. Zmienił się nie do poznania - wygląda jak cyrkowy clown. Trochę pudru weszło mu widać do nosa, bo kicha, jak z armaty i rozsypuje resztę pudru na boki. Zwraca tym uwagę Pomurę, który na umywalce pilnuje ahlucji Łakomsucha. Pomury jest rozgniewany nie na żarty wybrykami Wesołka i grozi mu palcem. Ten jednak specjalnie się tym nie przejmuje i ma już następne pomysły. Robi przegląd flakonów z perfumami. Przy jednym kręci nosem, na imię macha ręką. Wreszcie znalazł coś ciekawego. Jedną z butelek ma wspaniałe pokrywowe kształty i wygląda nieswycie powabnie. Wesołek kłania się szamancko i porwa ją w ramiona. Zaczynają razem tańczyć walc, lub jakiś inny dancingowy taniec towarzyski. Wesołek przechodzi sam siebie, podskakuje, robi figury. Kątem oka spostzega jednak skradających się w jego stronę Pomurę i Łakomsucha. Wesołek, jakby nigdy nie "odstawia" swą partnerkę na miejsce, kłania się jej elegancie i marza myki na lustro. Tamci dwaj rozglądają się zdezorientowani. Pomury przyczołga się na leżącą z boku elektryczną maszynkę do golenia. Wesołek tylko na to czeka. Chwyta przewód maszynki i wkłada go do kontaktu. Maszynka zacisnęła waresz, a przerażony Pomury spada z toaletki na podłogę. Z drugiej strony nadbiega jednak Łakomsuch. Wesołek czym prędzej tryska na niego pianą do golenia z aerosolowego pojemnika. Łakomsuch nie byłby Łakomsuchem, gdyby nie spróbował tego, czym trysnął na niego Wesołek. Pachnie ładnie, ale tfu! znów niedobre.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Scenariusz
z serii „Przygody skrzatów”

Reżyseria:

Teresa Puchowska-Sturlis

Studio Małych Form Filmowych
SE-MA-FOR

Łódź, 1975 – 1982

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Lalka animacyjna z filmu „Danae” i akcesoria animacyjne
Reżyseria: Edward Sturlis
Asystent reżysera: Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR w Łodzi
1969 r.

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Lalka animacyjna Miś Uszatek
z serii „Przygody Misia Uszatka”, odc. „Tajemnica”
Reżyseria: Teresa Puchowska-Sturlis
Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR
Łódź, 1986 r.
Zbiory Muzeum Dobranoczek w Rzeszowie

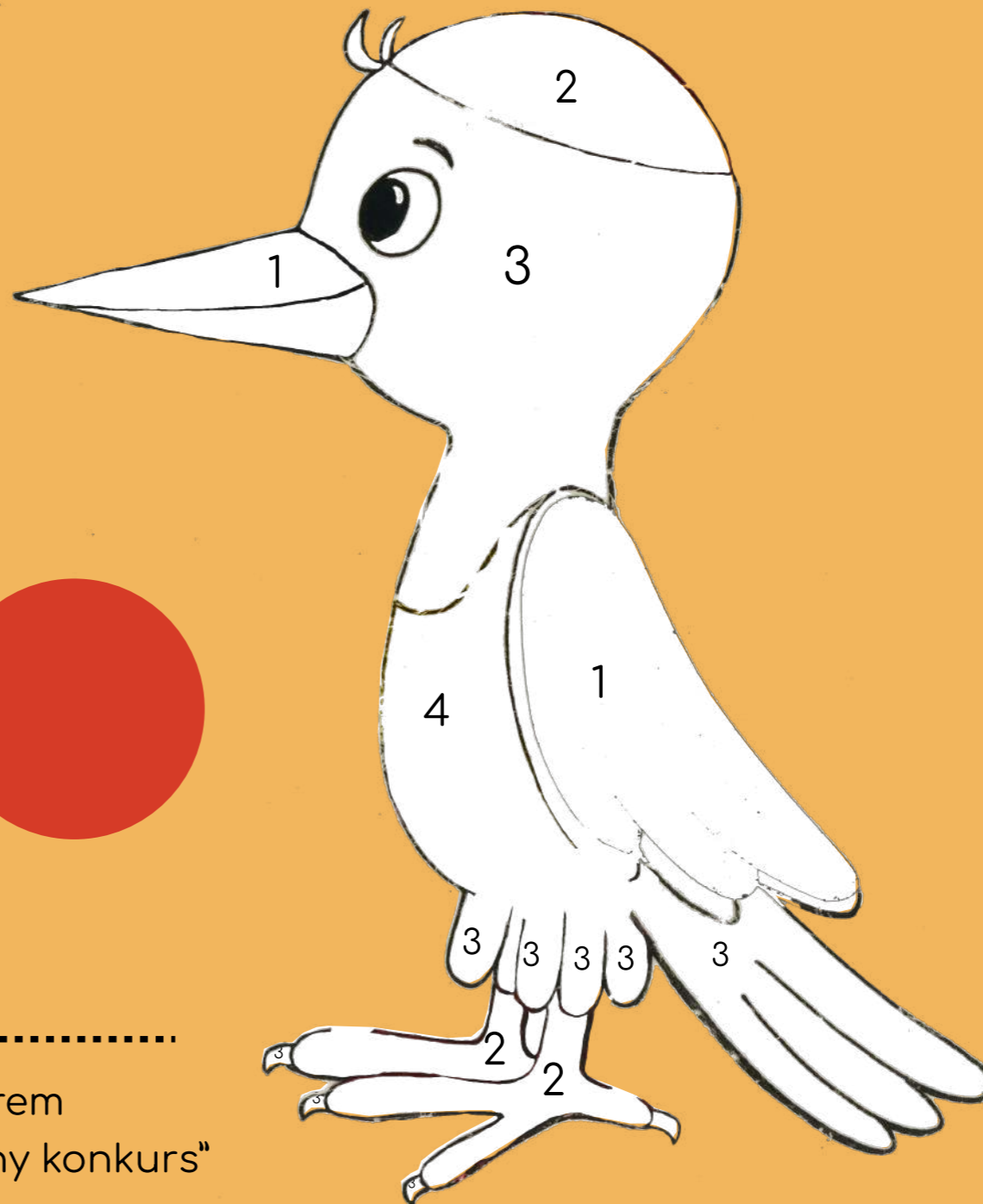

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Lalki animacyjne
z serii „Trzy Misie”
z prywatnego archiwum reżysera
Tadeusza Wilkosza oraz zbiorów
Muzeum Dobranoczek w Rzeszowie

TEST PAMIĘCI

Dopasuj kolory

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

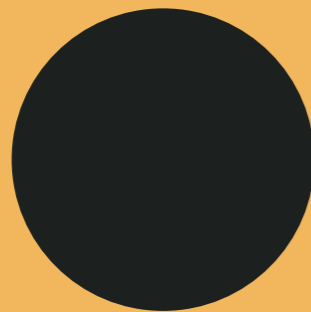
.....
.....
.....
.....
Odśwież pamięć i podpisz kolor odpowiednim numerem
z projektu postaci Dzieciota - perkusisty z filmu „Leśny konkurs”

TEST PAMIĘCI

Rozwiązanie

3

1

4

2

Projekt postaci z filmu „Leśny konkurs”
Autor projektu: Tomasz Puchowski
Zbiory Muzeum Dobranocek w Rzeszowie

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

muzeum
Dobranoczek
w Rzeszowie

Lalki animacyjne z filmu „Leśny konkurs”

Reżyseria: Teresa Puchowska-Sturlis

Autor projektu: Tomasz Puchowski

Studio Małych Form Filmowych SE-MA-FOR

Łódź, 1989 r.

Zbiory Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi

muzeum
Dobranocek
w Rzeszowie

serdecznie

ZAPRASZAMY

tel. 17 748 36 51

www.muzeumdobranocek.pl

Muzeum Dobranocek
ze zbiorów Wojciecha Jamy w Rzeszowie
ul. Mickiewicza 13, 35-064 Rzeszów

Kurator wystawy, redakcja katalogu: Katarzyna Lubas
Oprawa graficzna: Eryka Łakomy
Ilustracje z archiwum prywatnego Teresy Puchowskiej-Sturlis,
Barbary Sarnocińskiej, Tadeusza Wilkosza, Alicji Ungeheuer-Gołąb
oraz ze zbiorów Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego
w Łodzi i Muzeum Dobranocek w Rzeszowie

GODZINY OTWARCIA

wtorek - piątek
9:00 - 17:00

sobota - niedziela
10:00 - 18:00